

nogen stærk Betydning deri, og tillige, at Regjeringen havde vist den samme Lømpelighed, den samme Hensynsfuldhed lige over for de mindre Industridrivende og mindre Haandværkere, som lige over for de større. Naar Grund af denne Forskel mellem Regjeringens og Udvalgets Flertals Standpunkt har Udvalgets Flertal troet, at burde nedsette Beskyttelsen af forskellige Industrigrene en Del mere, end Regjeringen har foreslaaet. Det er dog ikke betydelige Nedsættelser, Udvalget har foreslaaet, og disse Nedsættelser ere fremførte efter meget omhyggelig Overveelse af de forskellige Omstændigheder, som bør komme i Betragtning i saa Henseende. Jeg skal tillade mig nærmere at begrunde disse Nedsættelser, naar vi komme til de forskellige Artikler. Ligeledes har hele Udvalget afholdt sig fra at nedsette Beskyttelsen yderligere for Haandværksartikler, idet man har søgt at trække Grænsen mellem Haandværks- og Fabriksdrift, saa ngiagtig, som mulig, og men, som bekendt, lade Grænserne sig ikke ngiagtig drage. Forholdene og Udviklingen medføre, at flere Haandværk mere og mere gaa over til Fabriksdrift. En Del af Udvalgets Medlemmer have derfor foreslaaet, at Tolden for vore Haandværksartikler skal beholde. Det er dette Standpunkt, Udvalget har indtaget med Hensyn til det egentlige Toldspørgsmaal. Der er to andre Sager, som Udvalget har taget under Overveelse i Forbindelse hermed, og som jeg ganske kort skal nævne; de findes omtalte i Betænkningen. Det ene er med Hensyn til Bestatningen af bayersk Vl. S. Lovudkastet vil man finde meddelt et af Skattedirektøren udarbejdet Lovforslag angaaende Bestatningen af bayersk Vl. om hvilket imidlertid den ærede Direktør selv siger, at han ikke kan anbefale det til Vedtagelse af den Grund, at man ikke er i Stand til at trække Grænsen mellem bayersk Vl. og andet Vl. paa nogen bestemt Maaade. Det er en Grund, som Udvalget ikke kan andet end anerkende. Det er en Selvfølge, at Udvalget ikke let kan blande sig ind i noget Saadant om Grænserne mellem de forskellige skattepligtige Gjenstande kunne drages med Sikkerhed eller ikke. I det er det Spørgsmaal, som man i alt Besentligt maa overlade til Administrationen, og naar Administrationen siger, vi kunne ikke drage Grænsen, saa maa Udvalget erklære, at der ikke er videre ved den Ting at gjøre; vi kunne ikke forlange en Lov gennemført paa et saadant Grundlag. Flertallet af Udvalget anser imidlertid fremdeles en Stat paa bayersk Vl. for ønskelig, fordi den vilde være et Supplement til Toldbestatningen, og fordi den i og for sig angaar en Luxusartikel, man mener, at Staten bør udvide til Luxusol i det Hele, og derfor opfordrer Udvalgets Flertal Regjeringen til fremdeles at have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag, men kan ikke gjøre nogen nærmere Henstilling derom. Et Mindretal i Udvalget anser imidlertid ikke bayersk Vl. for at være nogen

god og rigtig Bestatningsgjenstand og mener, i alt Fald, at det kun bør være bestattet under overordentlige Tilfælde, men at det ikke bør optages mellem de stadige og faste Bestatningsgjenstande. Om denne Sag foreligger der, som sagt, ikke nogen Indstilling fra Udvalgets Side. Derimod har Udvalget tilladt sig at rette en bestemt Opfordring til Regjeringen med Hensyn til en anden Bestatningsgjenstand, nemlig Brændevin. Som ærede Medlemmer ville erindre, var der ifjor fra Regjeringens Side foreslaaet en væsentlig Forandring i Brændevinsbestatningen, idet den nuværende Bestatning efter Karums foresloges forandret til en Bestatning efter Spiritusmaaler, og Afgiften foresloges sat til 6 $\frac{1}{2}$ hvorefter der paaregnedes en Merindtægt af 400,000 Rd. Der var Menighed mellem Tingene angaaende denne Sag, og Sagen falbt bort, men jeg tror, at det i det Mindste fra dette Tingens Side bør siges, at Alle her ønske Karumsbestatningen forandret til Bestatning efter Spiritusmaaler, hvorimod der, ligesom ifjor, er delte Meninger i Udvalget, og sikkert ogsaa vil være delte Meninger i Tinget om, hvor stor Afgiften bør være. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som jo kunde holdes ude fra det andet. Naar man bliver enig om, hvor stor Afgiften nu gjennemsnitlig maa regnes at være, maa dette Spørgsmaal kunne holdes ude fra det andet Spørgsmaal, og man vil da kunne indskrænke Reformerne til en Forandring fra Karumsbestatning til Maalerbestatning. Det er den Opfordring, som jeg paa Udvalgets Vegne maa gjøre til den ærede Minister, at han til næste Aar vil indbringe et Lovforslag desangaaende, som holder dette Spørgsmaal ude fra Spørgsmaalet om Stattens Forhøjelse eller overhovedet Stattens Størrelse, og kun tager et bestemt Udgangspunkt efter en omhyggelig Beregning, som man vistnok fra alle Sider vil kunne blive enig om, naar man ønsker Overgangen til Spiritusmaalerbestatningen.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg tillade mig at gaa over til at tale om de enkelte Poster, som den ærede

Formanden: Jeg bemytter Diebliffet, da der er et Afsnit i den ærede Ordførers Foredrag, til at indsyde en Bemærkning, hvorefter jeg ikke vilde afbryde den ærede Ordfører for, nemlig den, at naar den ærede Ordfører troede undtagelsesvis at burde omtale nogle Forhandlinger, der vare førte mellem Udvalget og Ministeren eller maasse mellem Ordføreren og Ministeren, burde han vistnok i Betragtning af det Umulige i at forstatere disse Forhandlingers Form, saafremt de ikke foreligger i Afstykker, have omtalt dem i mindre stærke Udtryk, end sket er.

Ordføreren: Det første Undringsforslag, som er stillet af Flertallet, gaar ud paa, at Eksporvøder skulle være toldfrie, og i Forbindelse dermed